

Olivera vera o Olea Europea Rostrata

Collbató

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Collbató
Emplaçament
Alçada: Per tot el terme
322

Coordenades:

Latitud: 41.56317
Longitud: 1.83309
UTM Est (X): 402700
UTM Nord (Y): 4601935

Classificació

Número de fitxa 08069 - 309
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Segle XV-XX!
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: El conreu d'oliveres ha decaigut durant les darreres dècades. Ara sembla que hi ha una lenta, però progressiva, recuperació.

Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Productiu
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Trull de can Llates](#)

[Trull de la Vinya Nova](#)

[Molí de l'oli](#)

[Col·lecció del molí de l'oli](#)

[Pedra del Molí d'Oli del Sindicat](#)

Trull de cal Pau Bertran

Oliveres palomars, olesanes o Olea Europea Telobisina

Elaboració d'oli

Autoria de la fitxa

Assumpta Muset Pons

Data de registre de la fitxa:

dl., 01/08/2011 - 02:00

Descripció

L'olivera vera o Olea Europea Rostrata és un arbre vigorós, de port rígid, copa espessa i fulles el·líptiques, curtes i estretes i de color verd brillant, que tolera bé el fred i s'adapta a condicions edafoclimàtiques molt diverses. S'ha de plantar barrejada amb oliveres palomars, ja que les flors pateixen una esterilitat masculina. L'oli és molt apreciat. Bona part de la producció es concentra a Collbató.

Observacions:

Coordenades UTM: olivar als Closos

Història

A Collbató es conreen oliveres veres des de temps immemorial. L'oli de Collbató, que a finals del segle XIX s'exportava a l'Argentina, va guanyar les medalles de bronze de les exposicions d'Ambers i Barcelona, de 1894 i 1898. Actualment és un conreu residual, però amb un cert auge. A Collbató, a la finca de can Dolcet i des de l'any 1999, s'executa un projecte de plantació massiva d'oliveres palomars, veres, arbequines i arboçanes, amb conreu ecològic i recol·lecció mecanitzada dirigit pel Dr. enginyer agrònom Joan Tous, de l'Institut de Recerca Tecnològica Agroalimentària de Reus. Durant la primera meitat del segle XX també es conreava a Andalusia, Extremadura, la Manxa, Castella, Aragó i València, però actualment la majoria d'exemplars es concentren al vessant sud del massís de Montserrat.

Bibliografia

ROCA CAROL, Juan (1934), Olivos, aceites y jabones, Barcelona, Editorial Aries, p. 14. VENDRANES Gusman i Chantaler RULLIER (1996), Oli d'Olesa. La passió d'un poble, Barcelona, Ajuntament d'Olesa de Montserrat i Publicacions de l'Abadia de Montserrat [Vila d'Olesa, 4], p. 24.

